

KŁAPAJĄCY (2) *part praes act*

kłapający (1), **kłapając** (1) *Calep (1 : 1)*.

N sg m kłapający (1), kłapając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.; poza tym XVIII w.: kłapiący s.v. kłapać.

Uderzający czymś o coś i wydający związany z tym uderzeniem powtarzający się dźwięk (2) :

Impercussus – Nie kłapaiąc. Calep 510b; Insonus – Nie kłapaiąci. Calep 544a.

Cf **KŁAPAC**

RS